

Hity Kamelotu se dostaly až na „bojiště“

Koncert v neprůstřelné vestě

Kuriozní zážitky si přivezl ze své předvánoční „vojenské mise“ zpěvák a kytarista Roman Horký, lídr skupiny Kamelot. Společně s námi zavzpomínal na své zážitky.

Jak to všechno začalo?

Telefonátem paní Třebické, což je mluvčí náčelníka štábu ministerstva obrany. Zeptala se mě, zda bych chtěl letět do Afghánistánu a Kosova potěšit svými písněmi naše vojáky. Měl to pro ně být dárek k Vánocům. Přemýšlel jsem asi deset minut a pak jsem se rozhodl, že do toho jdu.

Jak celá akce probíhala?

Hned 20. prosince při příjezdu na vojenské letiště do Kbel jsem nafasoval neprůstřelnou vestu a přilbu. To mi tak nějak konečně došlo, že letím do války. Letěli jsme speciálním airbusem pro naše generály, výborné letadlo, výborná

posádka. Asi po sedmi hodinách jsme přistáli v Kábulu. Po nějaké době pro nás přiletěly vrtulníky a letěli jsme do Logaru, kde jsem vystupoval poprvé. Pak jsme se přemístili do Sharany, kde naše jednotky staví leteckou základnu. Tam bylo druhé vystoupení a nakonec jsem ještě hrál a zpíval v Kábulu v Českém domě. To je taková bouda, která vypadá jako chata u nás na Moravě na řece Oslavce. Pak jsem odlétal za vojáky do Kosova. Všechno bylo tak rychlé...

Měli vojáci z vašich minikoncertů radost?

Určitě byli potěšeni. Přece jen to pro ně byla změna. Kulturní zážitek na bojišti.

Neprůstřelnou vestu nesměl Roman svléknout

Info:

Proč se Romanova dcera tolik bála o tátu? Přečtěte si na www.prekvapeni.cz.

A i já jsem moc rád, že jsem jim mohl zpříjemnit vánoční svátky.

Kuriózní zážitek?

No právě ten let vrtulníkem, zvláště proto, že já jediný jsem vlekl bagáž a ještě kytaru. Takže sedět v neprůstřelné vestě s futrálem mezi nohama bylo velmi nepohodlné. Ostatní generálové to měli daleko snazší.

Měl jste strach?

Věděl jsem, že to není sranda. Talibanci střílí po všem, opravdu hrozilo reálné nebezpečí na každém kroku. Ale za zády jsem měl armádního generála Vlastimila Picka, tak jsem veškerý strach zahodil.

Byl čas podívat se někam mimo vojenské základny?

Kábul jako město se mi vůbec nelíbilo. Mají tam kontaminovanou vodu, všude turecké záchody, lidé topí vlastními výkaly,

kanalizace žádná. Větší bídu jsem nezažil. Všichni, kteří tady hořekují a stěžují si, jak je u nás špatně, bych tam poslal. My se máme až moc dobře a vůbec si to neuvědomujeme.

Jak vás přivítali zase doma?

Na Štědrý večer už jsem seděl s rodinou u stolu. Všichni si oddychli a Vánoce proběhly v pohodě. Pro mě to samozřejmě zůstane nezapomenutelným zážitkem.

A promítnou se vaše zážitky do nových písní?

Možná ano. Zatím ale pro naše fanoušky chystáme nové CD s názvem Ztracené písně Wabiho Rivyly. Letos byl se Wabi dožil 70 let, proto jsme na jeho počest připravili k vydání jeho písně, které ještě nebyly nikdy vydány a málokdo o nich ví.